

Подсѣд. К. Поповъ: Това което съмъ казалъ, е казано, не го отказвамъ.

Подсѣд. Г. Василевъ: Азъ не съмъ земалъ никакъвъ револверъ. Азъ имамъ собственъ, съ когото съмъ си служилъ отъ 14 години.

— Когато се събрахте въ края на 1888 год., или въ началото на 1889 год. въ Централната гостилница въ Одеса, вий, Миларовъ и Бѣловъ, бѣше ли съ васъ и Георги Василевъ?

К. Поповъ: Бѣше.

Г. Василевъ: И азъ не отказвамъ това.

— Когато давахте дума, че ще заминете отъ Одеса за България да убиете Н. Ц. Височество, даде ли дума и Георги Василевъ? Дума ли дадохте или клѣтва?

К. Поповъ: Клѣтва, и, до колкото помня, и Георги Василевъ даде.

— Дума ли дадохте или клѣтва?

Георги Василевъ: Каква клѣтва ще давамъ на Миларова? Никаква клѣтва не съмъ давалъ, защото не съмъ зималъ участие въ нищо. Азъ, единъ офицеринъ, да ида и да давамъ клѣтва като на Миларова за убийството на Н. Ц. Височество! . . . Единъ воененъ на служба, нѣмаше нужда да отива да дава клѣтва на едно гражданско лице.

— Тукъ се установи факта отъ показанията на Константинъ Попова и Св. Миларова, че вий сте зели 33 наполеона за пѣтни разноски, които ще ви сж потрѣбни за България. А вий казвате, че сте ги зели на заемъ, и послѣ сте ги върнали. Сега, кого да върваме? Кое е истина?

Г. Василевъ: Азъ не ми сж трѣбвали пари. Тѣ заминали за България и имъ трѣбвали, а азъ зехъ сто рубли на заемъ, защото отивахъ на отпускъ. Но послѣ ги върнахъ като получихъ отъ брата си 6 наполеона, и жалвание за 2 мѣсеца получихъ, и си расплатихъ дълга. Но тѣ какво сж зели, азъ не знаа, не ми трѣбва да знаа.

Прѣдсѣд.: (Къмъ подсѣд. К. Поповъ). Гдѣ се срѣщнахте отъ какъ излѣвохте отъ Одеса?

К. Поповъ: Въ Еурене.

Г. Василевъ: Да, срѣщнахме се тамъ, гдѣ прѣдѣдателя. Азъ бѣхъ съ брата си.

— (Къмъ подсѣд. К. Поповъ). Писмо писано ли е на